UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartoli Consilia, Quæstiones, & Tractatus

Bartolus

Lugduni, 1567

Tracta. de Cicatricibus, Do. Bartol. a Saxofer.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96124

Visual Library

de verbo ad verbum, vna ſyllaba nõ detracta. in operibus Sã dini in rubr. de queſtionib. ⁊ tormẽ. ⁊ male fecit Angel. de Are ti. allegare Bar. in iſto tracta. Sed in rei veritate iſte tracta. eſt Bar. vt infra dicam. Nec obſt. ratio do. Augu. vbi dicit. qđ iſte tracta. eſt inſertus in opere Sandini, ⁊ ꝙ qui inſeruit male fecit ex quo non eſt opus do. Alb. Sandini, ⁊ ꝙ ſit verum apparet: qꝛ in dicto opere in rubr. de queſtionib. ⁊ tormẽ. in ver. ſed quid ſi iudex. in fin. alleg. Cyn. in l. Gracchus. C. de adul. ẽ cõſtat autẽ Cyn. fuiſſe per multa tẽpora poſt do Albertum, ⁊ ideo male d. Aug. reprebendit Angel. de Are. Alij autem dicunt, quod iſte tracta. eſt Guidonis de Suzaria ⁊ eſt inſertus in tract. de ordi ne maleficiorum, ⁊c. in v. parte, in rubr. de modo in tortura ſeruã do. Cui etiam fecit additiones de anno domini, Mccccl xxxvij. do. Ludoui. Bologni. Bononien. tamen in rei veritate non eſt do. Guidõis, per rationes ſ. allega. ⁊ dom. Guido fuit ante do. Alber. de Sandino per multa tempora. Concludo ergo, qđ iſte tractatus eſt domi. Bar. a Saxoferra. ⁊ ita pro tractatu Bart. alleg. domi. Angel. de Aret. in ſuo libr. maleficiorum in verſi fa ma publica. ⁊ domin. Alexan. in conſil. j. in primo volum. incip. in cauſa inquiſitionis formate. qđ eſt duplicatum in conſil. xciij. in eod. volu. vbi etiam dicit, quod Barto. compoſuit iſtum tra ctatũ licet aliquando dubitauerim, an fuerit ab eo editus, ⁊ etiã pro tractat. Bar. allegat idem Alexãd. in dicta l. prima. § ſi ſer uus. ⁊ in §. diuus Seuerus. ff. de queſtionibus. ⁊ in lege, vnius. §. reus. ⁊ in l. qui ſine. ⁊ in l. final. ff. eod. titul. ⁊ in l. milites. C. de queſtionib. in additionibus ⁊ appoſtillis Bar. ⁊ in conſilio primo, in ij. volu. incip. viſo. proceſſu inquiſitionis formate. vbi alleg. Bart. in iſto tract. ⁊ dicit, ꝙ incipit, de queſtionibus ple nius tractaturi, ⁊ ita incipit ⁊ idẽ Alexãd. in l. cẽturio. ff. de vul. ⁊ pupil. vbi allegat. Bar. in iſto tracta. ⁊ dicit, qđ ſibi attribuit. ⁊ pro tractatu Bar. allegat etiã dominus Paris de Puteo in ſuo tract. de ſyndicatu. multis in locis. Ex quibus ſequitur qđ iſte tractatus eſt Bar. ex quo etiam tanti doc. eum alleg. ego in libris antiquiſſimis manu ſcriptis ⁊ maxime in primo volumi ne conſilio. diuerſo. doct. in ij. fo. ⁊ in vigeſimo volum. in fo. cix. in ſuprascriptione dicitur incip. tracta. Barto. a Saxoferra. de queſtionib. Et adde quod do. Anton. de Canario doctor ſingu laris compoſuit: ⁊ ipſe tractat. de queſtionib. ⁊ tormentis incip. queſtionum ſeu tormentorum materiam vtilẽm, ⁊c.

b Th. ¶ Quero que. Vide Alexand. in l. j. §. ijdem Cornelio Pro culo. ff. de queſt. in addi. Barto. ⁊ l. vnius. §. reus. ff. eod titu. ⁊ l. qui ſine. in verſi. veniamus. eod. titu.

c ¶ Determinatum. Vide Ange. de aret. in tract. maleficiorum, in ver. fama publica.

d ¶ Demum reſtat. Vide Alex. in l. ſi. ff. de queſtio. in addi. Bar. ⁊ ibi dictum ponas hic.

e ¶ Sed quid. Vide Alexand. in l. prima. §. ſi ſeruus. in addit. ff. de queſtionib.

f ¶ Sed quid. Vide in lege, qui ſine. ff. de queſtionibus. in addi tio. Bartol.

g ¶ Precedentib. indicijs. Vide Alex. in cõſ. j. in ij. vol. viſo. pro ceſſu, cum concor. de quibus ibi per eu3. ⁊ in conſ. v. ⁊ in cõſ. xciij. quod incip. in cauſa inquiſitionis. in j. vol. ⁊ in l. qui aliena. §. Celſus. in vlt. col. ff. de acqui. hered. ⁊ vide plene per Felyn. in c. qualiter. ij. in §. licet. de accu. Barba. in conſi. vlt. in ij. volum.

h ⁊ Cal. in conſ. j. in tit. quod met. cau.

¶ Militie. Vide Alexand. in l. milites. C. eod in apo. Bar. vbi alleg. Bar. hic, ⁊ Alexand. in l. centurio. ff. de vul. ⁊ pup. vbi ꝑ le ne ponit de veritate iſtius queſtionis.

a Tracta. de Cicatricibus[a].

Do. Bartol. a Saxofer.

IN prebendo rectum iudi ciũ, nũquid ex vulnere ſit remanſura cicatrix, ſcđm indigentiã ſtatuti ciuitatis Flor. plura videntur cõſideranda. Primo, quid ſit cicatrix. Cicatrix igitur eſt quedam effi gies vulneris faciem deformans. quaſi dicatur a ceco cecas, id eſt, cecans faciẽ vel deformans ſeu formam extinguẽs. Hoc probatur ff. de viuſruct. l. locum. §. j. ibi, nec ſeruum cicatri cibus deformare, ⁊c. de his qui deie. vel effu. l. ſi. ibi, cicatricum aũt aut deformitatis nulla, ⁊c. Secundo eſt conſiderãdum quod ad hoc vt effigies hẽat nomen cicatricis, dz eſſe in apparenti lo co corporis, alias bene poſſet eſſe effigies deformans corpus, ſed nõ diceretur cicatrix. Hoc probatur ff. de edi. edi. l. queritur. §. fin. ibi, aut qui cicatricẽ euidentẽ ⁊ periculoſam, ⁊c. ⁊ ibi dicã. ⁊ l. ſi. ff. de his qui deie. vbi inter cicatricẽ ⁊ deformationẽ ponitur disiunctiua: qꝛ non quelibet deformitas eſt cicatrix. Hoc etiam eſt expreſſum in propoſito in d. ſtatuto tractante de materia. qꝛ de effigie remanẽte in facie loquitur. Tertio notandũ eſt, quod effigies debet eſſe apparẽs ad hoc vt cicatricis nomen habere mereatur, vt probatur in d. l. queritur. §. ſi. ⁊ eſt expreſſum in d. ſtatuto. Nã exigit faciẽ eſſe vituperatã per apparentem cicatri cem. Ex hoc infero, qđ licet perpetuo effigies eſſet remanſura in facie, ſi non manifeſte diſcerneretur: ſed per quandam ſubtilem inſpectionem, non eſſet ſatiſfactum ſtatuto: qꝛ nõ eſſet vitupera ta facies per apparentẽ cicatricem. Quarto eſt conſiderandũ, ꝙ ſtatutũ requirit, ꝙ vituperatio faciei ſequatur ex vulnere per ci catricẽ apparentẽ, id eſt, poſt omnẽ curam pfectã ex illo vulnere ſit perpetuo remanſura apparẽs effigies cicatricis. can. ventum eſt ad tertiam queſtionem. in prin. j. q. j. de perpetuitate loquor. qꝛ verba legis, que ſine determinatione proferũtur perpetuita tem ſignificant. Et qꝛ vbi effigies non eſſet perpetuo remãſura, non diceretur eſſe remanſuram cicatricem, ſed potius diceretur nondũ perfecte curatam: ⁊ dictum ſtatutũ eſt intelligẽdum de effigie remanente poſt omnem perfectam curam, alias abſurda eſſet eius diſpoſitio, qꝛ ex quolibet vulnere illato, in facie vitupe ratur facies ante curam perfectã, ⁊ licet ſolidatum ſit vulnus, ta mẽ remanet quedã macula, donec perfecte curetur, ⁊ de his ſta tutum non loquitur. Dicitur ergo cicatrix, propter illa que re manent poſt ſanatum vulnus. j. q. j. d. cano. ventum. Et ideo per cicatrices dicuntur homines dignoſci. l. ij. §. ſi. de ſer. fug. Item no. per predicta, qđ ſi per ſtatutũ pena duplicatur pro cicatri ce deformante, nõ ſufficit formari inquiſitionẽ, vel accuſationem de cicatrice ſimpliciter, ſed formari debet de cicatrice deforman te, ⁊ facit ff. de viuſr. l. locũ. § j. quod no. qꝛ quotidianũ eſt. Quin to eſt conſiderandũ, ꝙ ſi ex negligentia, vel imperitia medici re maneret cicatrix, nõ eſſet locus d. ſtatuto. Nã vt ſtatuto ſatiſfiat, requiritur ꝙ vulnus illatũ ſit cauſa immediata, ⁊ neceſſaria cica tricis, alias nõ dicit̃ ſequi ex vulnere: qꝛ dictio, ex, denotat cãm proximã. l. ex eo tẽpore. in ſi. ff. de pen. ⁊ in qualibet legis diſpoſi tione cauſa proxima eſt conſideranda potius, quam remota, ff. quod me. cau. l. metum aũt preſentem. §. ſed lz. Sed cicatrix que remanet ex mala cura imperiti medici, non dicitur ſequi ex vul nere, attenta cauſa proxima. ſicut dicimus in morte, quando vul nus ex ſui natura, nõ eſt letale, nam tunc vulnerans non tenetur de morte, licet vulneratus ex imperitia medici ſit mortuus. l. qui occidit. §. fin. ff. ad le. Aqui. vbi caſus eſt de hoc. Quibus omni bus mature cõſideratis diſcretus medicus bene diſcernet, nũ quid ex vulnere ſequatur vituperatio faciei, afferẽdo cicatricem necne, ⁊ ſanum ⁊ rectum conſilium poteris exhibere. Bar.

ADDITIO.

a Tho. Di. ¶ Tractatus de cicatricibus. Iſtum tracta. inueni in xx. vol. cõſi. diuerſorũ doc. in fo. clxj. vbi dicit̃, ꝙ eſt Bar. a Saxo ferrato. ⁊ de materia iſti⁹ trac. vide per Ang. de Peruſ. in l. ex tat. in prin. ff. ꝙ me. cau. ⁊ i l. q̃rit, §. ſi. ff. de edi. edic. ⁊ in cõſi. cxlv ſuper primo. ⁊ ibi plene videas, ⁊ Catald. in ſuo trac. ſyndicatus in q. cxix. ⁊ plenius per Ang. de Are. in tract. maleficiorum. in ver. cicatrix. ⁊ per Io. de Ana. in c. cum ex iniuncto. de here.

Tractatus de Peremptione

a inſtantie[a], per Do. Bar. a Saxofer. legum doct. ſuper l. properandum. C. de iudi.

QUia l. properandũ. C. de iud. ca uetur, ꝙ iudex elapſo triẽ nio, cu3 inſtãtia cauſe perempta ſit, non poteſt vltra terminum illũ pro nunciare. dicit enim circa prin. lites vltra biennij metas poſt litẽ cõteſta ta3 nõ eſſe protrahẽdas. Et in j §. ſin autem vtraque. dicit intra dictũ ter minum iudicem non terminantẽ pu niri, ⁊ eſſe eum ab officio remouẽdũ, ⁊ in vlt. §. dicit ꝙ actor cadat id eſt, ab inſtãtia cauſe ſeu iudicij. S3 pone, retẽto eodẽ themate, qđ ſtatuto cauet̃, qđ iudex tenea tur terminare cãm intra menſem ſub certa pena: iudex intra di ctũ terminũ nõ terminat, an erit inſtãtia cauſe perempta: Et vi detur, ꝙ ſic: quia iſtud paruum tẽpus ſuccedit loco trienij. vn